

forslag. Det forekommer mig, at de Betragtninger, hvorved den meget ærede Landssthingsmand søgte at begrunde samme, tildeels hvilede paa den Forudsætning, at de fleste Politimestre vare noget slappe eller dog mindre oplagte til at udføre deres Politidommerforretninger, end de burde være, og at de derhos navnlig vilde vise sig frygtsomme overfor den Pression, som ofte vilde gjøre sig gjældende fra de Tiltaltes Side, naar der blev givet dem Myndighed til at afgjøre Sagerne med en Advarsel og lade de Tiltalte slippe dermed, istedetfor, som der mulig var god Grund til, at mulctere dem. Jeg troer imidlertid ikke, at man kan gaae ud fra, at alle Politimestre ere af den Art; der findes ialfald ogsaa Politimestre, som ere meget strænge, ja, maaskee endog noget for strænge. De Politimestre, der udvise tilbørlig Strængthed, vilde nu ved en Bestemmelse som den af det ærede Medlem foreslaaede ofte blive forhindrede fra at afgjøre en Sag paa den ene rigtige Maade, nemlig med en Advarsel. Dersom det var ligesaa let at give Recepter for god Conduite som at affatte Forslag til Love, saa vilde der vel ganske vist ogsaa kunne gives en Recept for, i hvilke Arter af Sager og i hvilke Tilfælde der burde anvendes den ene eller den anden Afgjorelsesmaade. Men det ærede Medlem vil vistnok f. Ex. ikke nægte, at der udenfor de af ham fremhævede Overtrædelser af Politivedtægterne vil kunne finde Overtrædelser Sted, Overtrædelser af forskellige Love, af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være, jeg tør næsten sige, overmaade urigtigt, om Dommeren strax den første Gang lod den Paagjældende bøde med den Mulct, som den vedkommende Lov bestemte. Jeg har i saa Henseende i Diebliffet nærmest for Die en Lov, som desværre overtrædes altfor hyppigt, nemlig Helligdagsanordningen, med Hensyn til hvis Overtrædelse det maa erindres, at det jo navnlig om Vinteren er meget vanskeligt for Folk fra Landet noie at passe den Tid, til hvilken de skulle være ude af Byen med deres Vogne osv. Jeg troer, at det ved den Slags Overtrædelser og ved andre lignende Smaaforselsler, som dog ligge udenfor Politivedtægten, ikke er Andet end, hvad god Con-

duite kræver, at Sagen den første Gang, den paagjældende Person gjør sig skyldig i Overtrædelse, afgjøres med en Advarsel uden Anvendelse af Mulct, og derfra bør man derfor ikke ubelufte Politimesteren. Det maa jo desuden erindres, at Politimesteren — i Reglen vil det jo være ham, der reiser den Slags Sager — vil have den ganske vist langt større Myndighed, ganske at lade være at reise Sagen i saadanne Tilfælde, hvor han efter Lovforslaget vil kunne afgjøre Sagen med en Advarsel, og det ærede Medlem vilde altsaa ved sit Forslag ofte kun opnaae, at en saadan Sag slet ikke blev reist, medens en Advarsel til Protocollen dog kunde have været nyttig. Jeg troer saaledes, at det ikke vilde være rigtigt, som af det ærede Medlem foreslaaet, at betage Politimesteren den Myndighed til at give Advarsler, som Lovforslaget indeholder, som den offentlige Politiret har her i Kjøbenhavn, og som jeg har seet anvendt mange Gange overmaade nyttigt og godt. — Bestemmelsen i det ærede Medlems andet Forslag til § 26 om, at et indgaaet Forlig om frivillig at erlægge en Bøde skal have Doms Virkning i Gjentagelsestilfælde, har derimod, som det forekommer mig, Meget for sig, og, skulde det ærede Medlems Endringsforslag ikke blive vedtaget og § 26 altsaa blive, som den nu er, saa skal jeg derfor for mit Vedkommende meget gjerne søge at virke, hvad jeg kan, til, at der ved 3die Behandling kan blive indsat en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Forlig i saadanne Sager skulle have samme Virkning, som om Dom var overgaaet de Vedkommende. Dette forekommer mig, som sagt, at være meget hensigtsmæssigt, og jeg troer ikke, at det følger ganske af sig selv. Jeg har idetmindste den Erfaring, at flere Amtmænd, naar der til dem indkommer Forlig af denne Art, navnlig med Hensyn til Sager angaaende ulovligt Næringsbrug, i hvilke der ikke er optaget den Bestemmelse, at de i Tilfælde af Gjentagelse af Overtrædelserne skulle have samme Virkning, som om Dom var overgaaet den Vedkommende, altid sende saadanne Forlig tilbage med udtrykkelig Paalæg om, at denne Clausul skal indsettes i dem. (Ordføreren: Det behøves ikke!) Det er muligt, at denne den ærede Ordførers Bemærkning